

חולין מג

עניין: טרפות שנאמרו למשה מסיני

שולחן ערוך יו"ד סי' כט

א (א) א [א] ב שמונה (ק) מיני טריפות הן
 וסימנם ב"ד ר"ן הנ"ק נפ"ש. ב (ק) דרוסה
 ג (ב) נקובה ד (ג) [ב] חסרה ד (ד) (ב) נטולה ו (ה) קרועה
 ז (ו) נפולה ח (ז) פסוקה ט (ח) (א) שבורה:

שושן סודות

סוד ע' טריפות אשר כללם ח' וסימנם ד"ן חני"ק נפ"ש

דע כי הסימן ההוא נאה לענין ויפה לבנין כי הטריות ההם חונקים הנפש ההן בדין כאשר התבאר סוד ושורש ב"ד העליון ושהם ב' בתי דינין ושהמלך במצוה הוא ש"ת והשוטר המכה הוא המלכות שבא והיא הנקראת וורדא סומקא. וכבר התבאר ג"כ שעומדים תחת השוטר מלאכי חבלה מן השרים וכבר ידעת של"ה מהן נאחזים במדת הרחמים ול"ה מהן במדת הדין ואשר הם מצד מדת הדין מכים מכות בלתי סרה ואשר הם מדת הרחמים מכים בלא מות כי אין ארם במכתם וזה הדין נוהג בכל הנבראים באדם ובבהמה באילנות בכל צמחים.

נחת השלחן סי' כט

כידוע- (ועיין בזה"ק משפטים דף קכ"א) וזה בחינת ח"ת טרפות נאמרו למשה מסיני. ח"ת דייקא לעומת החי"ת דקדושה הכ"ל (ולתנא דבי ר' ישמעל ח"י טרפות נאמרו כי על ידם נפגם בחי' החיות דקדושה) וזה בחי' ח' טרפות הם וסימן דן חנק נפש. היינו שהתגברו כל כך בחי' הדינים על הנפש עד שנאחזו בו בחי' סטרא דמוחא בחי' שאמר (איוב ז') ותבחר מחנק נפשי מות מעלמותי כי מיתת חנק היא כנגד מה שפגמו בבחינת הה"ל אחרונה בחי' מלכות וזה בחי' ובשר בשדה טרפה דייקא לא תאכלו כי גבר עליה אחיזת עשו איש שדה וכפי פשוטו ר"ל דרוסה שנטרפה על ידי חיות רעות שבשדה שהם הדין מביחית החכמה ומלכות דקדושה שהם בחי' חיות הקדש כידוע וכ"ל. וע"כ נכללו בזה כל המיני טרפות כי כולם הם בבחינת זאת כ"ל ועיין זה"ק פנחס דף רל"ח. וע"כ יעקב אבינו שהיה מקושר

ויחי יוסף (פאפא) פרשת תזריע

וכן מאכלות אסורות מטמטס לבו של אדם כמו שדרשו חז"ל (יומא ל"ט). עה"פ (ויקרא יא) ונטמטס צם אל תקרי ונטמטס אלא ונטמטס, ומי שנכשל במאכלות אסורות שוב אין מחשבתו משתוקקת לרלון הבורא, ויש לרמז ענין זה בהלכות טריפות בשו"ע יורה דעה (סימן כ"ט) סימני טריפות הוא ד"ן חני"ק נפ"ש והרמז בזה דאם אוכל עריפה שהוא מאכל איסור אזי הקב"ה ד"ן אותו בשביל שחנק את נפשו שהוא חלק אלקי ממעל, וע"כ הקדימה תורה פרשת מאכלות

פלתו סי' כט ס"ק ב'

שכתב הרמב"ם בהקדמת סדר זרעים (לפני החמשה חלקי דינים כ"ד וזה עיקר יש לך לעמוד על סודו) כי כל מה שלמדו חז"ל מרוחב דעתם ועוצם בינתם זהו נפלה שכתה ומחלוקת, אבל מה שקבלו הלכה למשה מסיני לא יפול בו מחלוקת ושכתה כלל, והן הן דברים כהווייתן תמיד, עיין שם. ואם אלו טריפות הלכה למשה מסיני, הא מנינו צם מחלוקת, חסרון בשדרה (מ"ב ע"ג, אהלות פ"ב מ"ג) צית שמאי וצית הלל, ויקב מרה רבי יוסי ברבי יהודה (מטריף, ותנא קמא) מכשיר (מ"ג ע"ב), גלודה נחלקו רבי מאיר וחכמים (נ"ד ע"ב), לומת הגידין ונשבר רגליה פליגי וכו' (ע"ו ע"א י"ב).

וה"ן לריך לומר כמו שכתבתי בכתתי (ס"ק ה') כי לא נמסר למשה מסיני רק כללים [כי] יש שמונה מיני טריפות ומסורת וכו', וחז"ל הוציאו לאור פרטי טריפות איך ומה וכל טוב אופני הטריות כפי סדר למודם וחכמתם, ואם כן

דור רביעי

בניקבה, ידע גם בלקמה, הא חדא, ועוד איך יחנוק עונת אהדבר"י דאמר די"ח טריפות נאמרו לממ"ס, לא מצעי לפי מה דמשמע מתוך הסוגי' וכאשר מנאחר ג"כ בתוס' ד"ה הנך דאפקית בקושיהם, דלית מאן דפליגי אהאי מנין די"ח טריפות דקשה אלא אפילו לפי תירוץ דלר"י תנא דמתני' פליגי היינו דוקא אמנין פליגי דאינו מכוון, אלא פחות הוה, אבל לא ללא נאמרו פרטים כלל אלא הכללים, ולומר דעולא קאמר דחוק מן הפרטים, נאמרו גם הני כללים, ודאי ליתא דלמאי הלכתא נאמרו הכללים אחר שפרט כל הי"ח טריפות, אלא ודאי עולא הוא דעשה הני כללים מתוך הפרטים שהיו מקובלים צידו, ומתוך דבריו שמעינן דלא היה מקובל צידו הא דרכיש, ומלשון השו"ע ש"י ח' מיני טרפות יש, יש למישמע הכי, ומסתמא כן נראה לבי' לפרש דברי הרמב"ם ש"י בפ"ה ה"ד ח"ל: "ויש שם חללים אחרים אם יארע לה טרפה והן הלממ"ס, ושמנה מיני טרפות נאמרו למשה מסיני וכו'" עכ"ל מדאמר תחלה דחללים הפוסלים נאמרו למשה מסיני, ואח"כ כתב עוד הפעם וחי' מיני טרפות נאמרו לממ"ס, משמע דהאי סימנא דח' מינים עשינו מעצמנו, שילאו כן מתוך הטרפיות הפרטיות שנאמרו למשה מסיני

